

Socialministeren (Ludvig Christensen): Den Tale, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen holdt, angik kun i meget ringe Grad det Lovforslag, der er til Forhandling, men desto mere den gældende Lov. Jeg skal ikke udvide Diskussionen til at omfatte ogsaa den gældende Lov; der har været talt og skrevet saa meget om den, og som jeg sagde før, er der nu faldet Ro over den, og jeg tror, det vil vække adskillig Forundring, hvis man vil gøre Forsøg paa at puste Liv i den Uro, der har været. Der er jo det ejendommelige ved det, at der er ingen, der har spurgt Dansk Arbejdsgiverforening, om den fandt det belejligt, at det Lovforslag, der her er til Forhandling, blev fremsat. Man er i alt Fald fra Arbejdsgiverforeningens Side i Øjeblikket ikke indstillet paa noget som helst Ønske om, at denne Lovs Ikrafttræden skulde udskydes nu, da man faktisk er kommet igennem Overenskomstforhandlingerne. Derfor tror jeg, det vilde være at komme som en Hund i et Spil Kegler, hvis man nu vilde søge dette Lovforslag gennemført. Men dertil kommer, at det, som mit Partis ærede Ordfører sagde, vilde være ganske urimeligt at begynde at undersøge en Lovs Virkninger, naar den ikke var i Virksomhed.

Jeg havde haabet, at det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen vilde have sluttet sin Tale med at erkende, at nu var der ikke mere det samme Grundlag for at fastholde Lovforslaget, som der i sin Tid var for at fremsætte det, og at man derfor vilde trække Lovforslaget tilbage. Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger, som tydede paa, at det ærede Medlem ikke kender Loven, idet det ærede Medlem gik ud fra, at netop denne Lov forudsatte, at der skulde være en Reservearmé af arbejdsløse Arbejdere i alle Fag. Hvis det ærede Medlem vil se efter i selve Loven, i den eksisterende Lovs § 9, Stk. 1, vil det ærede Medlem jo opdage, at der, hvor der ikke er Mangel paa Arbejdskraft, men altsaa rigeligt med Arbejdskraft, kan man fuldstændig dispensere, det vil altsaa sige se bort fra denne Lovgivning.

Saa blandede det ærede Medlem 30 Mill. Kr.-Loven ind i dette. Jeg vil gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem, der nu paa ny vilde bringe Liv i sin gamle Paastand om, at vi ikke kunde bruge Pengene, at det ærede Medlem bør se efter, hvad jeg under Finanslovdebatten svarede paa hans Udtalelser. Alene deraf fremgaar det, at det ærede Medlem slet ikke skulde have fremsat de Udtalelser, han fremsatte her i Dag. Det var dog maaske ikke for meget

forlangt, at det ærede Medlem saa efter i Rigsdagstidenden, hvilket Svar han har faaet paa sine Udtalelser. Vi bliver ofte nok kritiseret af de Herrer fra Oppositionen, fordi vi ikke giver Svar nok.

Siden Forslagsstillerne ikke vil tage Forslaget tilbage, maa jeg anbefale dette høje Ting at forkaste det, naar det kommer til endelig Afstemning her i Tinget.

Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen holdt en Tale, der naturligvis var skaaret over den Læst, som de Artikler skal skaeres over, som Venstres Presse skal indeholde om denne Lovgivning og om Regeringens hele Stilling til Arbejdsløsheden og alt, hvad dertil hører. Det bebrejder jeg ikke det ærede Medlem. Det ærede Medlem tilhører Oppositionen, tilhører Partiet Venstre og har naturligvis derfor Lov til, og vel over for sit Parti Pligt til, at holde de Taler, som skal bruges i Venstres Presse. Men naar det ærede Medlem indlader sig paa at citere Udtalelser, jeg har fremsat i et Interview i „Politiken“, synes jeg, at det ærede Medlem godt kunde være i alt Fald saa loyal — og det haaber jeg, han vil være i Fremtiden — at citere lidt mere af, hvad jeg har sagt. For det kom jo slet ikke frem af det, som det ærede Medlem citerede, at jeg med mine Udtalelser om, at jeg for Tiden ikke ansaa det for muligt i væsentlig Grad at nedbringe Arbejdsløsheden herhjemme, vendte Blikket ud af vort Land. Jeg sagde netop noget om, at saadan som Afsætningsmulighederne for vort Land udadtil er, med de Afspærringer, der findes, og alt dette, som vi alle sammen kender, maatte dette være mit Syn paa Beskæftigelsesmulighederne.

Det havde været rart, hvis det ærede Medlem i Stedet for at lade være med at henvise til Begrundelsen for mine Udtalelser havde taget dem med og saa paaavist, at de Vilkaar, jeg havde forudsat som eksisterende, slet ikke var til Stede. Det ærede Medlem skulde saa have paaavist, at det er helt andre Vilkaar, der eksisterer, og sagt, at det bedste Bevis derfor har vi deri, at de fleste andre Steder, navnlig i de Lande, vi handler med og kan sammenlignes med, findes der en ganske anderledes Beskæftigelsesgrad og næsten slet ingen Arbejdsløshed. Men det glemte det ærede Medlem. Og det ærede Medlem undlod at fortælle, at England, som vi i høj Grad samarbejder med, og hvis Forhold vi i nogen Grad kan sammenligne med vore — selv om en Sammenligning slet ikke dækker —, har en Arbejdsløshedsprocent, der er mindst lige saa stor som vor.

Og saa er Sandheden endda den, at